

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 7^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Περιοδικόν

ΠΑΡΗΓΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ιούλιος – Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ Β΄ - ΤΕΥΧΟΣ 7^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱακίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς

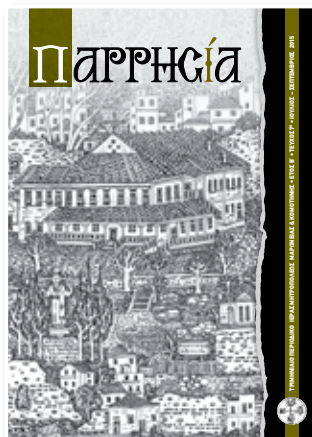
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΤΘΤΝΣΗ
Περιοδικόν Παρηγία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

«Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου»

Ἰπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.

«Σταυρὸς καὶ σταυροὶ»

Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Χρυσοπούλου

05.

«Ἑλλὰς καὶ οἰκουμένη»

Δημητρίου Μαυρίδη, Συγγραφέως

08.

«Ἀνακινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως
τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου»

10.

«Τὸ διαχρονικὸ μῆνυμα
τῶν Νεομαρτύρων. Ἡ περίπτωση
τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου»
Γεωργίου Ἱ. Στούκη, Φιλολόγου-Master Θεολογίας

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Διακόνου Νεκταρίου Δημητροπούλου

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Γε αὐτὲς τὶς ὀκτῶ λέξεις ἀπὸ τὸ ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεομήτορος, τὴν ὁποία μὲ οἰκουμένη λαμπρότητα πανηγυρίζει ἡ χριστιανοσύνη, ἀποδίδοντάς της μάλιστα τὸν χαρακτηρισμὸ «Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ» παρουσιάζεται ἡ βεβαιότητα τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς πρὸς τὴν διαρκῆ καὶ ἀμετάπτωτη παρουσία τῆς Παναγίας μας, τῆς Μητέρας μας, στὴν ζωὴ τοῦ κόσμου.

Σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ χιλιοπαλῶνουμε αἰῶνες τώρα μὲ τὰ φθαρμένα ὑλικά τῆς ἀνθρώπινης ματαιοδοξίας, τοῦ ἐγωΐσμοῦ, τῶν ψευτοειδώλων, τῆς ψευδαισθητικῆς ἐπικυριαρχίας τῶν δῆθεν πολιτικοοικονομικὰ ἰσχυρῶν τῆς γῆς στὶς ζωὲς καὶ τὶς τύχες τῶν ἀδυνάτων· σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ ἐνῶ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν «δημιουργικὴν καὶ συνεκτικὴν τῶν πάντων Θεοῦ σοφίαν καὶ δύναμιν» «καλὸς λίαν», ὥστε φιλότιμα νὰ μετέχουμε ὅλοι μας στὰ ἀγαθὰ του καὶ ἔχου-

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«...ἐν τῇ Κοιμήσει
τὸν κόσμον
οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε...»

Ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεομήτορος

με καταφέρει να τον παραμορφώσουμε σε άφιλο και ξένο, επιμένει το πρόσωπο της Παναγίας στο παραμυθητικό και σωστικό της έργο.

Επιμένει η Μαριὰμ να γεφυρώνει την γῆ με τὸν οὐρανό. Να καταδεικνύει με τὸ παράδειγμα τῆς ἀδιαπραγμάτευτης ὑπακοῆς Της στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινὴ ὁδὸ πρὸς τὴν ἀγιότητα, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν στόχο τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἐπιμένει νὰ διδάσκει με τὸ μυστήριο τῆς σιγῆς Της περισσότερη σοφία ἀπὸ ὅσων ἐμπεριέχεται στὰ βιβλία τῶν «σοφῶν» καὶ τῶν «συζητητῶν» ὅλων τῶν αἰώνων. Ἐπιμένει νὰ ἀνταποκρίνεται στοργικὰ σὲ ὅσους τὴν ἐμπιστεύονται ὡς Μητέρα καὶ ἀποζητοῦν διέξοδο καὶ λύτρωση ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ συνεχόμενους πειρασμοὺς τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ καὶ σὲ ὅσους ἀνεπίγνωστα ἢ μετ' ἐπιγνώσεως γιὰ τὴν ὕβριν ποὺ διαπράττουν καθυβρίζοντας τὸ Πανάγιό Της ὄνομα, ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐπιμένει νὰ λειτουργεῖ στὰ ἴχνη τοῦ Υἱοῦ Της· συγκαταβαίνει καὶ ἀναμένει νὰ μετατρέψει μία ψελλίζουσα συγγνώμη τους σὲ ἀλαγμὸ σωτηρίας καὶ δικαίωσης.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Παναγία καὶ μετὰ τὴν ὕψωσή Της στὰ οὐράνια δώματα, στὸν ἡτοίμασμένο ἀπὸ τὸν Υἱό Της

θρόνο, παραμένει στὸν κόσμον καὶ στὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν Της Φανερωμένη, σκέπη, καταφυγή, παραμυθία, Γερόντισσα, γλυκοφιλοῦσα, παντοβασίλισσα, ἀμόλυντος καὶ διασώζουσα τὸ Γένος, τὸ ἔθνος, τὴν οἰκουμένη ὁλάκερη.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·

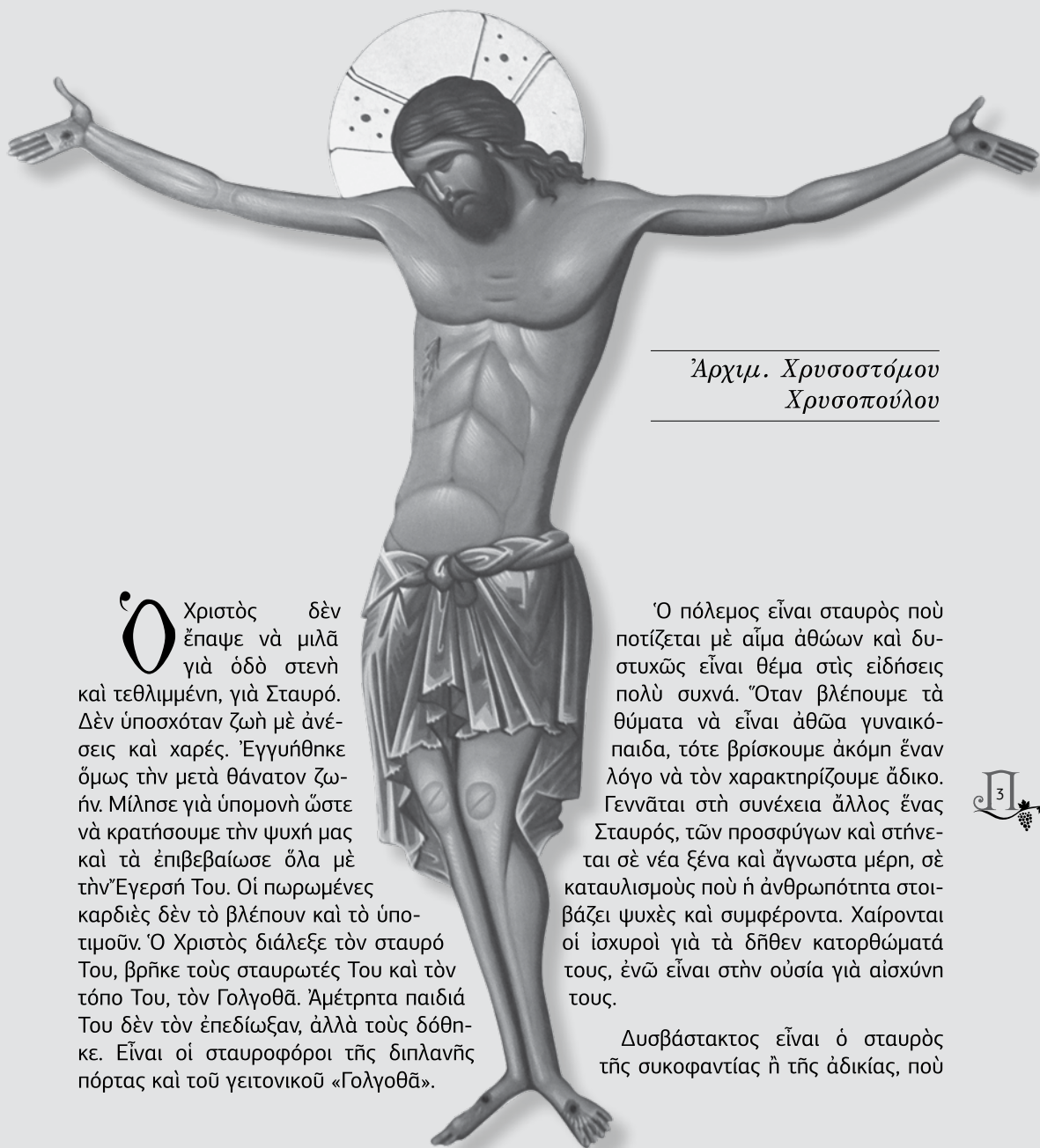
Σήμερα περισσότερο ἀπὸ χθὲς καὶ λιγότερο ἀπὸ αὐριο ἔχουμε ἀνάγκη νὰ προστρέξουμε καὶ νὰ μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τῆς Παναγίας μας. Νὰ τὴν ἐπικαλεστοῦμε μὲ λαχτὰ γιὰ νὰ παραμείνει στὸν κόσμον, ἀλλὰ κυρίως στὴ ζωὴ καὶ στὸν προσωπικὸ μας ἀγῶνα Μεγαλόχαρη καὶ προστάτις. Καὶ νὰ εἴσθε ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ὑπὸ τὴν Σκέπη τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ ἡ χαμοζωὴ ποὺ γευόμαστε σήμερα θὰ μεταμορφωθεῖ καὶ πάλι σὲ ἐργαστήρι ἀγιότητος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου δὲν θὰ ὑπάρχει κάτι ἄλλο παρὰ ὁ Χριστὸς «παραινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας».

Χρόνια πολλὰ κι εὐλογημένα!

Διάπυρος πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Σταυρὸς καὶ σταυροὶ

Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου
Χρυσοπούλου

Ο Χριστὸς δὲν ἔπαψε νὰ μιᾷ γιὰ ὁδὸ στενὴ καὶ τεθλιμμένη, γιὰ Σταυρό. Δὲν ὑποσχόταν ζωὴ μὲ ἀνέσεις καὶ χαρές. Ἐγγυήθηκε ὅμως τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν. Μίλησε γιὰ ὑπομονὴ ὥστε νὰ κρατήσουμε τὴν ψυχὴ μας καὶ τὰ ἐπιβεβαίωσε ὅλα μὲ τὴν Ἐγερσὶ Του. Οἱ πωρωμένες καρδιὲς δὲν τὸ βλέπουν καὶ τὸ ὑποτιμοῦν. Ὁ Χριστὸς διάλεξε τὸν σταυρὸ Του, βρῆκε τοὺς σταυρωτές Του καὶ τὸν τόπο Του, τὸν Γολγοθᾶ. Ἀμέτρητα παιδιά Του δὲν τὸν ἐπεδίωξαν, ἀλλὰ τοὺς δόθηκε. Εἶναι οἱ σταυροφόροι τῆς διπλανῆς πόρτας καὶ τοῦ γειτονικοῦ «Γολγοθᾶ».

Ὁ πόλεμος εἶναι σταυρὸς ποὺ ποτίζεται μὲ αἷμα ἀθώων καὶ δυστυχῶς εἶναι θέμα στὶς εἰδήσεις πολὺ συχνά. Ὅταν βλέπουμε τὰ θύματα νὰ εἶναι ἀθῶα γυναικόπαιδα, τότε βρίσκουμε ἀκόμη ἕναν λόγο νὰ τὸν χαρακτηρίζουμε ἄδικο. Γεννᾶται στὴ συνέχεια ἄλλος ἕνας Σταυρὸς, τῶν προσφύγων καὶ στήνεται σὲ νέα ξένα καὶ ἄγνωστα μέρη, σὲ καταυλισμοὺς ποὺ ἡ ἀνθρωπότητα στοιβάζει ψυχὲς καὶ συμφέροντα. Χαίρονται οἱ ἰσχυροὶ γιὰ τὰ δῆθεν κατορθώματά τους, ἐνῶ εἶναι στὴν οὐσία γιὰ αἰσχύνη τους.

Δυσβάστακτος εἶναι ὁ σταυρὸς τῆς συκοφαντίας ἢ τῆς ἀδικίας, ποὺ

σήκωσε πρώτος ό Κύριος καί έχει μιμητές πάμπολλους. Εΐναι εκείνοι που φεύγουν μ' έναν σταυρό στην πλάτη από μία αίθουσα δικαστηρίου μετά από μία άδικη δίκη, ή του κρατοῦν τώ χέρι προκειμένου ν' αποδείξουν ότι δέν έχουμε καμία ευθύνη ή συμμετοχή σε συκοφαντίες κακόβουλων ανθρώπων.

Πρόσφατα είδαμε (ιδιαίτερα στον τόπο μας) άλλον έναν σταυρό, αυτόν της φτώχειας καί της ανεργίας. Οικογένειες όλόκληρες γίνονται σταυροφόροι, ως θύματα της οικονομικής κρίσης. Εΐναι χιλιάδες

αυτοί που δέν ξέρουν τί θα φέρει τώ αύριο στον εργασιακό τους χώρο. Η νεολαία εΐναι εκείνη που μεταξύ πτυχίου καί ζωής βρίσκει έναν σταυρό καί ό μόνος δρόμος νά τόν άρει αΐσια φαντάζει ή ξενιτιά. Έκεΐ πριν δεκατίες δίναμε χέρια στα έργαστάσια, τώρα πιά χαρίζουμε την ικμάδα του τόπου μας, τώ μυαλά των έπιστημόνων καί όχι μόνο.

Άλλος ένας σταυρός εΐναι καί όταν χάνουμε, έστω πρόσκαιρα, μέχρι κοινής Ανάστασης, προσφιλή καί οικεία μας πρόσωπα. Έκεΐ συναντιέται τώ δάκρυ του Κυρίου ενώπιον του λαζάρειου μνήματος με τόν λυγμό της πενθούσης ψυχής μας καί εκείνη, ανάλογα με την διάθεση, αναπαύεται ή χάνεται, αναλογίζεται ή κλυδωνίζεται.

Ό Χριστός ξανασταυρώνεται, όταν σταυρώνουμε τώ παιδιά Του, κατ' αντιστοιχία ότι περιθάλπεται όταν βοηθοῦμε παιδιά Του. Για τόν λόγο αυτόν, ή λιτανεία μέσα στον Ναό του Τιμίου Σταυρου καί ή ύψωση του δέν εΐναι τυπική ένός ιερου άντικειμένου. Εΐναι υπενθύμιση, σε καιρούς παραίτησης καί άλλοτρίωσης, ότι υπάρχει τρόπος νά αναμετρηθοῦμε καί δρόμος νά πορευτοῦμε. Έχουμε άθλοθέτη στον άγώνα μας με προσωπική έμπειρία, του Ίησου. Υπάρχουν ό Σταυρός Του καί οί σταυροί μας...

Ἑλλὰς καὶ οἰκουμένη

Ραφαήλ, Ἡ Σχολή τῶν Ἀθηνῶν, 1510-1511

Δημητρίου Μανρίδη,
Συγγραφέως

Υπάρχουν πολλοὶ ἱστορικοὶ λαοί. Αὐτοί, ὅμως, ποὺ μπορούμε νὰ χαρακτηρίσουμε ὡς κοσμοϊστορικοὺς εἶναι λίγοι. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἓνας κοσμοϊστορικός λαός. Σὲ αὐτὸ ὅλοι συμφωνοῦν. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει τοὺς Ἕλληνες κοσμοϊστορικό λαὸ εἶναι λιγότερο ἢ ἱστορική παρουσία τους καὶ περισσότερο ἢ σχέση τους μὲ τὴν οἰκουμένη. Ἡ σχέση αὐτὴ εἶναι πολιτισμική: οἱ Ἕλληνες δίνουν ἓνα παράδειγμα, ἓναν τρόπο βίου, ποὺ μπορεί

νὰ θεωρηθεῖ ὡς πρότυπο. Αὐτὸ τὸ ἰδιαίτερο καὶ σπάνιο φαινόμενο τὸ χαρακτηρίζουμε ὡς οἰκουμενικότητα.

Ἡ οἰκουμενικότητα εἶναι κάτι ποὺ συνεχίζει καὶ συμπληρώνει τὴν ἐντελέχεια καὶ τὴ μεγάλη σημασία ἐνὸς πολιτισμικοῦ περιβάλλοντος, ὥστε αὐτὸ νὰ προβάλλει ὡς παγκόσμιο πρότυπο. Ἡ οἰκουμενικότητα εἶναι ἓνα ἄνοιγμα πρὸς τὸν κόσμον καὶ ἓνα σύνολο ἀξιών ποὺ δωρίζεται. Ἡ οἰκουμενι-

κόττητα βρίσκεται πέρα από σκοπιμότητες, άφου προσδιορίζει την οικουμένη ως πολιτισμική αντίληψη.

Η εποχή της κλασικής αρχαιότητας είναι μία εποχή οικουμενικότητας κατ' έξοχήν. Η γλώσσα, οι συνήθειες και τὸ σύνολο τῶν πολιτισμικῶν χαρακτηριστικῶν τῶν Ἑλλήνων γίνονται διεθνές πρότυπο. Η κλασική αρχαιότητα συνεχίζει σὲ ὅλη τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία νὰ ἀποτελεῖ μιὰ φωτεινὴ ἔστια, στὴν ὁποία ὄχι μόνο ἀναφέρονται οἱ αἰῶνες, ἀλλὰ καὶ ἐπιστρέφουν.

Ὁ βυζαντινὸς κόσμος ἀποτελεῖ καὶ μία νέα πολιτισμικὴ πρόταση –μὲ βάση τὴ σύνθεση διαφόρων πολιτισμικῶν στοιχείων– στὴν ὁποία οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ κλασικὴ κληρονομιά τους πρωταγωνιστοῦν. Τὸ Βυζάντιο δημιουργεῖ ἕναν καθαρῶς πνευματικὸ πολιτισμό, ὅπου ὁ κόσμος καθαγιαζεται καὶ ὁ ἄνθρωπος προορίζεται πρὸς τὴ θέωση. Κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνες τοῦ Βυζαντίου ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινούπολης ἀκτινοβολεῖ καὶ γίνεται πηγὴ μίμησης.

Οἱ μεγάλες μεταναστεύσεις καὶ ἡ ἀνάδυση, μέσα ἀπὸ τὸν δυτικὸ ρωμαϊκὸ κόσμο τῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν λαῶν θὰ φέρουν στὸ προσκίνητο νέες ἀντιλήψεις πολιτισμοῦ καὶ τρόπων βίου. Ἡ λογικὴ γίνεται τώρα τὸ ἀπόλυτο κριτήριο. Ὁ κόσμος χωρίζεται σὲ ἐμπειρικὸ καὶ ὑπερβατικὸ. Ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται ἀντιμέτωπος μὲ ἕναν ἀπόμακρο Θεό. Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν δυναμισμό τῆς ἐπέκτασης καὶ τῆς ἀλλαγῆς. Τὸ ἀνοιγμα στὴν οικουμένη σημαίνει τώρα τὴν παγκόσμια κυριαρχία. Τὴν παγκόσμια ἐπέκταση τῆς Εὐρώπης ἐγκαινιάζουν οἱ Σταυροφορίες πρὸς τὴν Ἀνατολή, μὲ κορυ-

Ἡ αὐτοκράτειρα Ζωή, λεπτομέρεια ἀπὸ ψηφιδωτὸ στὴν Ἀγία Σοφία

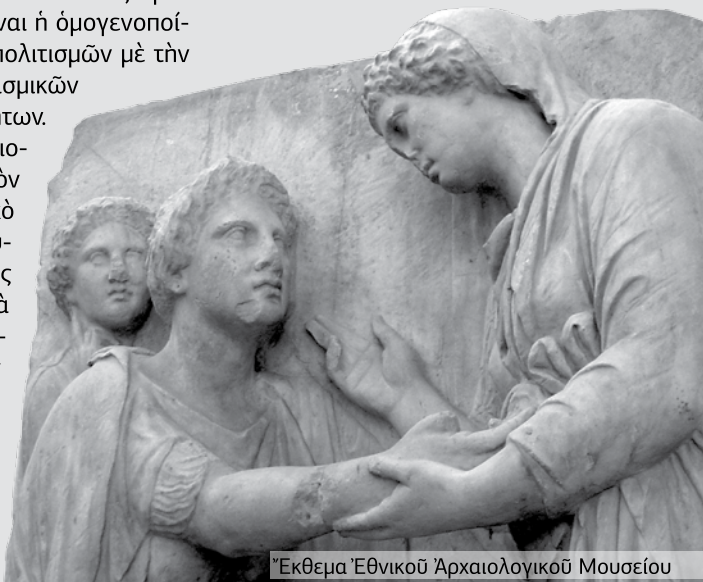
φαῖο γεγονὸς τὴν πρώτη ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης, τὸ 1204. Γεγονός ποὺ θὰ προετοιμάσει τὴν πτώση τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἢ Ρωμανίας, ὅπως εἶναι τὸ ὄνομά της.

Ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ἀποτελεῖ ἡ ἀναγεννητικὴ διάθεση ποὺ ἐμφανίζεται ὡς περισυλλογή, ἀνάμνηση καὶ διακαὴς ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς. Τοὺς πρώτους τρομεροὺς αἰῶνες μετὰ τὴν πτώση τῆς Κωνσταντινούπολης ἀκολούθησε

ἡ θαυμαστὴ ἀναγέννηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸν 18ο αἰῶνα. Οἱ Ἕλληνες, παρὰ τὴν πολιτικὴ ὑποταγὴ τους, ὀργανώνονται συλλογικὰ καὶ διαπρέπουν καὶ πάλι στὸ ἐμπόριο καὶ στὴν οἰκονομία. Οἱ κοινότητες τῶν Ρωμῶν συνιστοῦν ἓναν καινούργιο κόσμον, πρότυπο καὶ πηγὴ μίμησης γιὰ λαοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς. Ὡστόσο, ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ρωμῶν τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας γίνεται μὲ πρότυπο τὴ Δύση. Ἀπὸ τὸ ἀντιλατινικὸ φρόνημα τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ Βυζαντίου, ὅταν ἀπορρίφθηκε συλλήβδην κάθε ἰδέα συναλλαγῆς μὲ τὴ Δύση, θὰ φτάσουμε στὴν αἴγλη καὶ τὸ δέος γιὰ τὴν Εὐρώπην τοῦ Διαφωτισμοῦ. Μετὰ τὸ 1922 ὁ εὐρύτερος ἑλληνικὸς κόσμος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς παύει νὰ ὑπάρχει. Οἱ Ἕλληνες συγκεντρώνονται στὰ στενὰ ὅρια ἑνὸς ἐθνικοῦ κράτους. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι ἱστορικὰ καὶ πνευματικὰ πρωτοφανές.

Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη θὰ χρησιμοποιήσει τὴν ἀναλυτικὴ ὀρθολογικὴ μέθοδο ὡς κεντρικὸ ἐργαλεῖο μιᾶς νέας ἀνθρωποκεντρικῆς θεώρησης τοῦ κόσμου. Ἡ ὑποταγὴ τῆς φύσης, ἡ ἐκμετάλλευσή της καὶ ἡ τεχνικὴ εἶναι αὐτὰ ποὺ θὰ ἐπιβάλουν νέους τρόπους βίου. Ἡ κατάληξη εἶναι ἡ ὁμογενοποίηση τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν μὲ τὴν καταστροφὴ τῶν πολιτισμικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν ταυτοτήτων. Μὲ πρότυπα τὶς δυτικὲς βιομηχανικὲς κοινωνίες καὶ τὸν δυτικὸ ἀντιπροσωπευτικὸ φιλελεύθερο κοινοβουλευτισμὸ ἓνας καθαρὰ ὑλικὸς πολιτισμὸς ἀναδύεται. Γιὰ πολλούς, αὐτὸ ποὺ συμβαίνει τοὺς τελευταίους αἰῶνες εἶναι ὁ θρίαμβος ἑνὸς μὴ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ βασίζεται στὴν καταστρεπτικὴ ἰδέα τῆς ἀέανας τεχνοοικονομικῆς ἀνάπτυξης.

Οἱ Ἕλληνες σήμερα ἀποτελοῦν ἓνα ὀλιγάριθμο κρατικοποιημένο ἔθνος. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ὁμιλεῖται ἀπὸ λίγα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ἡ παραγωγὴ πολιτισμοῦ, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἀποτελεῖ παράδειγμα ἢ λόγον μίμησης, εἶναι ἐλάχιστη. Ἐχει διατυπωθεῖ ἡ ἄποψη ὅτι ἡ ἵδρυση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους στὴν περιφέρεια τοῦ τότε Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ κέντρου βάρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν στὴ Νότια Ἑλλάδα σηματοδοτοῦν τὸ τέλος του. Πιστεύουμε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἓνα βιαστικὸ συμπέρασμα. Τὰ τελείως πρόσφατα κοσμοϊστορικὰ γεγονότα: ὁ πολυκερματισμὸς τοῦ κόσμου, τὸ τέλος τῶν ἰδεολογιῶν, ἡ ἀπαξίωση τῶν οὐτοπιῶν, ἡ κρίσις τοῦ δυτικοῦ ὀρθολογισμοῦ, ἡ ἀμφισβήτηση τῆς ἰδέας τῆς προόδου, ἡ διάψευση τῆς τεχνικῆς καὶ τὸ περιβαλλοντικὸ πρόβλημα, ὁδηγοῦν σὲ συνολικὴ ἀναθεώρηση τοῦ ζητήματος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ μεταφυσικὴ σκέψη καὶ ὁ μῦθος ἐπιστρέφουν. Σὲ μιὰ τέτοια ἐποχὴ, μορφές ἐπιστροφῆς στοὺς ἑλληνικοὺς αἰῶνες ἴσως ἀποδειχθοῦν καὶ πάλι ἀναγκαῖες.

Ἐκθεμα Ἑθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου

Ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως
τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

Συνήλθε, τῇ προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἀπὸ 29^{ης} Αὐγούστου μέχρι καὶ τῆς 2^{ας} Σεπτεμβρίου 2015, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίας Τριάδος Σταυροδρομίου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς Σύναξιν ἢ σεβασμία Ἱεραρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μετὰ καὶ τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ὑπὸ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ προστασίαν Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν Φιλλανδίας καὶ Ἑσθονίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτόν Οὐκρανῶν καὶ Καρπαθορρώσων.

Κατ' αὐτὴν συνεζητήθησαν, κατόπιν ἐμπεριστατωμένων εἰσηγήσεων, μέ πρώτην αὐτὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τὰ θέματα τῆς πορείας πρὸς τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Πανορθόδοξον Σύνοδον, τῶν Διαλόγων μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, τῆς Βιοηθικῆς, τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος κ.ἄ. .

Μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος συνεζητήθη τὸ μεταναστευτικὸν πρόβλημα μέ τὴν ποιμαντικὴν, ἀνθρωπιστικὴν καὶ τὰς ἄλλας διαστάσεις αὐτοῦ.

Συναφῶς, ἡ Σύναξις τῆς ἀνά τὴν οἰκουμένην Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων γεγονότων ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν ἔκκλησιν πρὸς σεβασμὸν τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τοῦ καὶ ἱερέως τῆς κτίσεως καὶ ἔχοντος ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν διαφυλάξεως αὐτῆς. Συναφῶς, ἡ Σύναξις ἀποκηρύσσει πᾶσαν μορφήν βίας, φανατισμοῦ, ἀποϊεροποιήσεως, ἥτις καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ Ἱεραρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις, μετὰ πολλοῦ προβληματισμοῦ καὶ βαθείας θλίψεως, διαπιστώνει ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον σταυρώνεται ὁ Χριστὸς καὶ χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ αὐτόχθονες ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀφρικῇ μέ πλουσίαν πολιτιστικὴν κληρονομίαν καὶ προσφορὰν, ἀναγκάζονται ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ τὴν βίαν τῶν θρησκευτικῶν φονταμενταλιστῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς πατρογονικὰς τῶν ἐστίας καὶ πρόσφυγες, ὅπως ἄλλοτε ὁ Χριστὸς, διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον, νὰ ζητήσουν τὴν φιλόξενον ἀσφάλειαν τῆς Δύσεως, ἀφέντες εἰς ἐρείπια τὰ μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ των, τὰ ὅποια ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες.

Ἐνώπιον τῆς τραγικῆς αὐτῆς πραγματικότητος, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀναμνησκομένη τῶν ἰδικῶν της δεινῶν, ἴσταται ἀλληλέγγυος πρὸς τὰς χριστιανικὰς ταύτας κοινότητας καὶ στηρίζει ἐνώπιον τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν τό δικαίωμα παντός λαοῦ νά λατρεύῃ ἐλευθέρως τόν Θεόν αὐτοῦ καί νά διακηρύσσῃ ὅτι ἡ θρησκεία πρέπει νά ἐνώνῃ τοὺς λαοὺς καί τοὺς πολιτισμοὺς καί νά καθίσταται θεμέλιον πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιᾶς.

Ὡσαύτως, οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στρέφουν τήν σκέψιν καί τήν προσευχήν των πρὸς τὰς χιλιάδας τῶν ἐν Οὐκρανίᾳ ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν μας καί εὐχονται διὰ τήν παῦσιν τῶν διαιρέσεων καί τήν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καί τῆς ἐνότητος τοῦ εὐσεβοῦς οὐκρανικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τήν πίστιν καί τό βάπτισμα παρὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ συναχθέντες Ἱεράρχαι ἀπευθύνουν τήν εὐλογίαν αὐτῶν εἰς τοὺς πιστοὺς τῶν ἑκασταχοῦ θεοσώστων ἐπαρχιῶν τῆς πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας, ὡς καί πρὸς «πᾶσαν ψυχὴν Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων», ὁμοῦ μέ τήν ἐκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ των πρὸς τοὺς Μακ. Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τήν εὐχήν νά ἴδουν πραγματοποιουμένην κατὰ τό προσεχές ἔτος τήν Ἀγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 2ᾳ Σεπτεμβρίου 2015

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου

Τὸ διαχρονικὸ μήνυμα τῶν Νεομαρτύρων. Ἡ περίπτωση τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου

Γεωργίου Ἰ. Στούκη
Φιλολόγου-Ματῆρ Θεολογίας

Ὁ Χριστιανισμὸς στὴν γνησιότητα καὶ πληρότητα του, δηλαδὴ ὡς Ὁρθοδοξία καὶ Ὁρθοπραξία, δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἰδεαλιστικὴ φιλοσοφία ἢ ἓνα θεωρητικὸ ἰδεολόγημα ἀκαδημαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐκτὸς ἀπὸ τέλεια διδασκαλία, εἶναι καὶ σωστὴ πράξη καὶ τέλειος τρόπος ζωῆς.

Ἡ χριστιανικὴ συνέπεια, ὅμως, σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἔχει μεγαλεῖο ἀλλὰ καὶ κόστος.

Ὁ Χριστὸς, ὁ μέγας πρωτομάρτυρας τοῦ Γολγοθᾶ, δὲν θὰ ἔκανε θραύση μὲ τὴν ὑπέροχη καὶ ὑψηλὴ διδασκαλία Του, ἀν δὲν τὴν πότιζε καὶ δὲν τὴν ὑπέγραφε μὲ τὸ αἷμα τῆς σταυρικῆς Του θυσίας.

Ἕνας σπουδαῖος κριτικὸς λογοτεχνίας ἔγραψε κάποτε: «Δὲν πιστεύω στὰ βιβλία, ὅπου οἱ ἥρωες στὸ τέλος δὲν πεθαίνουν θυσιαστικά. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπέρ-

τατη στάση ζωῆς: ἡ θυσία γιὰ κάτι ἀνώτερο, πού μᾶς ὑπερβαίνει».

Τούτη τὴν ὥρα ἔρχονται στὸν νοῦ μου οἱ ἐμπνευσμένοι στίχοι ἐνὸς σύγχρονου λογοτέχνη μας, τοῦ Ἀσημάκη Πανσέληνου γιὰ τὸ νόημα τῆς ζωῆς, τῆς καταξιωμένης ζωῆς, πού ἔχει ὡς τελικὴ ἀποκορύφωση τὸν θάνατο καὶ τὴν θυσία:

«Ἐσὺ νὰ ζήσεις ἄξια καὶ περήφανα –
νὰ ζεῖς καὶ γιὰ τὴ ζωὴ νὰ μὴ σὲ νοιάζει...
μονάχα ὁ,τι πληρώνεται μὲ θάνατο-
μονάχα αὐτὸ σὲ ζεῖ καὶ σ' ἀνεβάζει!»

Ἄν θέλει ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι πραγματικὰ χριστιανός, ἂν θέλει νὰ ζεῖ ἀληθινὰ χριστιανικά, πρέπει νὰ ζεῖ μὲ τὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι φρόνημα αὐτοθυσίας. Τὸ αὐθεντικὸ μεγαλεῖο καὶ ἡ δόξα τοῦ ἀνθρώπου δὲν βρίσκεται στὰ ἐφήμερα ὑλικά πλοῦτη καὶ στὰ παροδικὰ καὶ πρόσκαιρα ἀξιώματα, ἀλλὰ στὴν θυσία ἀκόμα καὶ τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς του ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Χριστιανὸς δὲν ἔχει φρόνημα δειλίας καὶ ὑποταγῆς στὶς δυνάμεις τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ πνεῦμα ἥρωϊκὸ συνέπειας καὶ ἀντίστασης μέχρι θανάτου γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ πλησίον.

Κάθε συνεπὴς καὶ γνήσιος Χριστιανὸς εἶναι ἐν δυνάμει ἥρωας τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἕνας ὁμολογητὴς καὶ μάρτυρας. Ὅλη ἡ ζωὴ του εἶναι μία συνεχὴς συμμετοχὴ στὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος. Ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματά της μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία ἡ Ἐκκλησία ἀνέδειξε ὁλόκληρο «νέφος» μαρτύρων, ἀτέλειωτη στρατιὰ ὁμολογητῶν καὶ μαρτύρων, πού θεώρησαν ὅλα τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ὡς σκύβαλα καὶ δὲν δίστασαν νὰ θυσιάσουν καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τους, προκειμένου νὰ κερδίσουν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν

Βασιλεία Του.

Οἱ μάρτυρες εἶναι οἱ πιὸ λαμπροὶ ἀστέρες τοῦ νοποῦ, τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος. Ἡ Ἐκκλησία, πού τιμᾷ ὅλες τὶς κατηγορίες τῶν ἀγίων καὶ ἀναγνωρίζει πολλοὺς δρόμους ὥστε νὰ φθάσει κανεὶς στὸν ἀγιασμό, τιμᾷ ἐξαιρετικὰ καὶ ἰδιαίτερα τοὺς μάρτυρες ἥδη ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία μαρτύρων. Εἶναι θεμελιωμένη καὶ βασισμένη πάνω στὴν ὁμολογία πίστεως πού ἔκαναν οἱ μάρτυρες, ὁμολογία πού τοὺς στοίχισε τὴν ζωὴ τους.

Γι' αὐτὸ στὴν τελετὴ ἐγκαινίων νέου ναοῦ, ἡ πλάκα τῆς Ἀγίας Τραπέζης τοποθετεῖται πάνω σὲ στυλο, μέσα στὸν ὁποῖο εἶναι ἐμφυτευμένα μαρτυρικά λείψανα.

Ἄλλωστε ἀνέκαθεν ὡς ἐπίσημο χρῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἐθεωρεῖτο τὸ πορφυρό, τὸ βαθὺ κόκκινο τοῦ αἵματος μὲ τὸ ὁποῖο τὴν πότισαν οἱ μάρτυρες.

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι θαυμάζουν καὶ τιμοῦν τοὺς μάρτυρες. Ἡ στάση τους καὶ ἡ θυσία τους συγκινεῖ.

Γίνεται, ὅμως ἕνα λάθος. Οἱ μάρτυρες ἀπωθοῦνται σ' ἕνα μακρινὸ παρελθὸν καὶ μυθοποιοῦνται.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, ἀνέδειξε μάρτυρες ὄχι μόνο κατὰ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ, ἐποχὴ τῶν διωγμῶν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ σὲ μεταγενέστερες ἱστορικὲς περιόδους. Αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι μάρτυρες χαρακτηρίζονται ὡς νεομάρτυρες, διότι ἀκριβῶς ἐμαρτύρησαν μὲ τὴν διπλὴ ἔννοια τοῦ μαρτυρίου, τῆς μαρτυρίας τῆς πίστεως καὶ τῶν βασάνων, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ πρῶτοι χριστιανοί.

Ἔτσι νεομάρτυς μπορεῖ νὰ χαρακτηριθεῖ ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ νέος ἐν Βουνένοις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἀμορίῳ μαρτυρήσαντες Τεσσαράκοντα μάρτυρες τὸ ἔτος 838 μ.Χ., καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ὁμολογητὲς τῆς πε-

ριόδου της εικονομαχίας που θυσιάστηκαν προμαχυντές της Όρθοδοξίας.

Οί νεομάρτυρες αυτοί ποτίζουν με τὸ αἷμα τους τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους της Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ της Μικρασίας καὶ στέλνουν τὴν μαρτυρία τους γιὰ τὴν ἐμμόνη τους στὴν Όρθόδοξο πίστη καὶ τὴν καταγγελία τῶν φρικτῶν βασανιστηρίων ποὺ ὑφίστανται ἀπὸ τοὺς Όθωμανοὺς δυνάστες καθ' ὅλη τὴν διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Ἡ στάση τῶν νεομαρτύρων ἔχει διπλὴ ἔννοια καὶ ἀξία: πνευματικὴ-χριστιανικὴ καὶ ἐθνικὴ-πατριωτικὴ.

Εἶναι οἱ Χριστιανοὶ μάρτυρες καὶ συγχρόνως οἱ ἀντιστασιακοὶ της Τουρκοκρατίας ποὺ βασανίσθηκαν καὶ πέθαναν ὡς Ρωμιοὶ δηλαδὴ Όρθόδοξοι Έλληνες, ποὺ ἀντιστάθηκαν καὶ δὲν ἔστερξαν νὰ τουρκεψουν.

Ἡ τεράστια ἀξία της στάσης τῶν νεομαρτύρων ἐκτιμήθηκε καὶ ἀναγνωρίσθηκε ἥδη ἀπὸ τὴν σκληρὴ ἐκείνη ἐποχή.

Έτσι ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης τὸ 1799 συνέγραψε καὶ ἐξέδωσε τὸ «Νέον Μαρτυρολόγιον» μὲ βίους 86 νεομαρτύρων, ὥστε οἱ νέοι αὐτοὶ μάρτυρες νὰ «εἶναι παράδειγμα ὑπομονῆς εἰς ὅλους τοὺς Όρθοδόξους ὅπου τυραννοῦνται ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν της αἰχμαλωσίας».

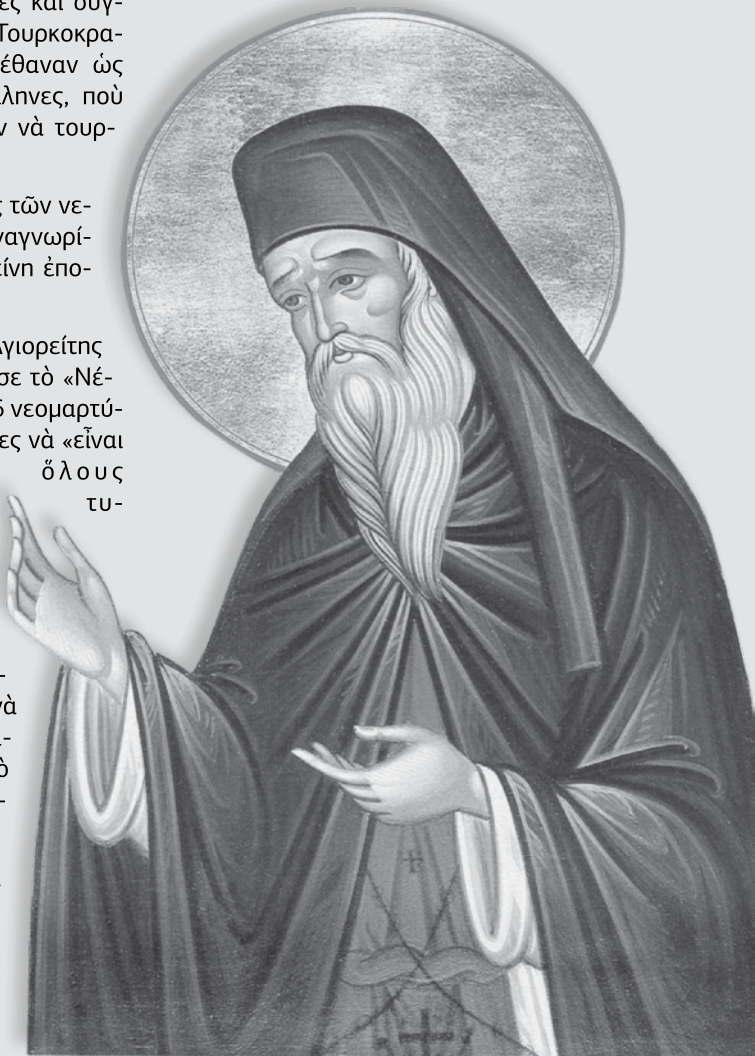
Ἀντιλαμβάνεσθε τί τόλμημα ἦταν νὰ γράφει κανεὶς καὶ νὰ δημοσιεύσει περὶ τυραννίας, αἰχμαλωσίας, ζυγοῦ καὶ νὰ καλέσει τὸ Γένος σὲ ἀντίσταση μέσα στὴν καρδιά της πρὸς σκληρῆς δουλείας ποὺ ἐγνώρισε τὸ Έθνος μας.

Ὁ ἴδιος Ἅγιος λέγει ὅτι οἱ Νεομάρτυρες εἶναι δόξα καὶ

καύχημα της Έκκλησίας, ἐνῶ ἡ παρουσία τους καὶ ἡρωικὴ στάση τους ἀποτελεῖ ἀνακαινισμό καὶ ἀναγέννηση της Όρθοδόξου πίστεως.

«Ἀγάλλου μουσικῶς, ἡ τοῦ Χριστοῦ Έκκλησία, ὁρῶσα σοὺς υἱούς, Νεομάρτυρας κύκλῳ, τραπέζης σου καὶ βήματος, ἱσταμένους ἐν κόνεσι, ὡς νεόφυτα τῶν ἐλαίων...»

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ἐπιγραμματικῶς καὶ λακωνικῶς ὁ Ἅγιος Νικόδημος στὴν Ἀκολουθία ποὺ ὁ ἴδιος συνέταξε πρὸς τιμὴν τῶν νεομαρτύρων προτρέπει τὸ πλήρωμα της Έκκλησίας νὰ προσβλέπει σ' αὐτοὺς

τοὺς νεοφανεῖς ἀγίους καὶ νὰ τοὺς τιμᾷ.

Οἱ νεομάρτυρες κατὰ τὸν ἴδιο φιλά-
γιο Ἅγιο εἶναι «ὁ πεφιλημένος καρπὸς τῆς
οὐρανόφωτης ἀποθήκης».

Οἱ καρτερόψυ-
χοι ποὺ δὲν λογά-
ριασαν τὶς χαρὲς
τοῦ παρόντος βί-
ου, ἀλλὰ ὑπέμει-
ναν τὰ πάνδεια
χάριν τοῦ Κυρίου,
εἶναι τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα
πρόσωπα, τὰ ὅποια
ἐτήρησαν ἀνόθευ-
τη τὴν ὁμολογία
τοῦ ὀνόματος τοῦ
Χριστοῦ καὶ ἀνα-
δείχθηκαν θριαμ-
βευτὲς στὸ στά-
διο τῶν ἀγώνων
κατὰ τῆς ἀσεβείας.
Εἶναι οἱ ἀφοσιωμέ-
νοι φίλοι τοῦ Χρι-
στοῦ, ποὺ ὅπως οἱ
παλαιοὶ μάρτυρες
ἐπλυναν τὰ ρούχα
τους στὸ «αἷμα τοῦ
Ἀρνίου», κατὰ τὴν
ἱερὰ Ἀποκάλυψη,
καὶ ὕστερα ἀπὸ πολυώδυνα βάσανα ἀξιώ-
θηκαν νὰ λάβουν τὸν στέφανο τοῦ μαρτυ-
ρίου.

Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς τετιμημέ-
νους νεομάρτυρες διακρίνεται καὶ ἡ σεπτὴ
μορφή τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου.
Ὁ Ἅγιος αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνια
φυλάκιση καὶ σκληρὰ βασανιστήρια ὑπέ-
στη τελικῶς μαρτυρικὸ θάνατο στὴν νῆσο
Ρόδο, χαράματα τῆς 14ης Νοεμβρίου τοῦ
1800. Το ἱερὸ λείψανό του ἐνταφιάσθηκε
στὸν Ναὸ τῆς Παναγίας στὸ Βαρούσι καὶ
ἀργότερα πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ἴδια
τὴν μητέρα του ἡ μετακομιδὴ του στὴν ἰδι-
αίτερη πατρίδα του Ὑδρα.

Ἡ ἐποχὴ μας δὲν εἶναι περίοδος κατὰ
τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας ὑφίσταται
ἀνοιχτὸ καὶ ἀπροκάλυπτο διωγμὸ.

Οἱ θρησκευτικὲς ἐλευθερίες εἶναι θε-
σμικὰ κατοχυρω-
μένες καὶ διασφα-
λισμένες. Ὑπάρχει,
ὅμως, ἓνας ὑπου-
λος καὶ κρυφὸς
ἐχθρὸς: τὸ πνεῦμα
τῆς ἐκκοσμίκευσης
ποὺ ἐπιδιώκει νὰ
κάνει τοὺς ἀνθρώ-
πους νὰ χάσουν τὸ
αἶσθημα σεβασμοῦ
πρὸς ὅ,τι ἱερὸ καὶ
ὁσιο. Τὸ φρόνημα
αὐτὸ θέλει νὰ διώ-
ξει καὶ ἐξορίσει τὸν
Χριστὸ καὶ τὴν δι-
δασκαλία Του ἀπὸ
τὴν προσωπικὴ καὶ
δημόσια ζωὴ τῶν
ἀνθρώπων.

Ἄλλωστε σή-
μερα ζοῦμε κάτω
ἀπὸ τὶς ἐξαιρετικὰ
δύσκολες καὶ πρω-
τοφανεῖς συνθήκες

τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡ οἰκονομικὴ κρί-
ση δημιουργεῖ μιὰ ἀπροσδόκητη σκληρὴ
πραγματικότητα, ποὺ δοκιμάζει τὰ χριστια-
νικὰ καὶ ἀνθρώπινα ἀνακλαστικά μας. Στὴν
βαρβαρότητα καὶ ἀναλγησία τοῦ ἀντικρι-
στιανικοῦ ἀτομισμού, πρέπει νὰ μπεῖ φραγ-
μὸς ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ κοινωνικὴ ἀλλη-
λεγγύη καὶ φιλανθρωπία.

Ἡ ἐποχὴ μας καὶ οἱ περιστάσεις δὲν ζη-
τοῦν αὐτὴν τὴν ὥρα τὸν μάρτυρα τοῦ μαρ-
τυρίου κατὰ κυριολεξίαν, ἐπὶ τοῦ παρόντος
τουλάχιστον, ἀλλὰ ὅπωςδήποτε ζητοῦν τὸν
μάρτυρα καὶ νεομάρτυρα τοῦ φρονήμα-
τος καὶ τῆς μαρτυρίας: μαρτυρίας Πίστεως,
Ἑλπίδος καὶ Ἀγάπης.

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Διάκονος Νεκτάριος Δημητρόπουλος

Πνευματικὴ κίνηση Ἰουλίου - Σεπτεμβρίου 2015

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΧΙΟ

Τὸ διήμερο 21 καὶ 22 Ἰουλίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Μάρκου, μετέσχε τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Πολιούχου τῆς νήσου Χίου, Ἀγίας Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ διήμερο 25 καὶ 26 Ἰουλίου 2015 ἡ Κομοτηνὴ ἐώρτασε τὴν μνήμη τῆς δεύ-

τερης Πολιούχου τῆς, Ἀγίας Παρασκευῆς στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου μίλησε ἐπίκαιρα, εὐλόγησε τοὺς ἄρτους καὶ στὴ συνέχεια προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος στὶς κεντρικὲς ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους Λαοῦ.

Τὸ πρωΐ τῆς 26ης Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ

Τὴν 26η καὶ 27η Ἰουλίου 2015, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος, τοῦ ἱατροῦ καὶ ἀναργύρου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἐορτάζει τὰ ὀνομαστήριά του, ἐχοροστάτησε τὸ ἑσπέρας τῆς ἐορτῆς στὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Παντελεήμονος Μικροῦ Κρανοβουνίου, ὅπου ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, ἐνῶ τὸ πρῶτὴ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Στὴν Θεία Λειτουργία συνιερούργησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βρεσθένης κ. Θεόκλητος καὶ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, πλείαδς Ἱερέων καὶ Διακόνων, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος μίλησε ἐπίκαιρα, διερμηνεύοντας συγχρόνως τὰ αἰσθήματα Κλήρου καὶ Λαοῦ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Τὸ Σάββατο, 22 Αὐγούστου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν Ἑγκαίνιων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Μέσσης κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ὁποίων ἐρμήνευσε τὰ γενόμενα καὶ κατόπιν προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐνῶ διένειμε στὸ ἐκκλησίασμα, μαζὶ μὲ τὸ ἀντίδωρο, ἀναμνηστικὸ τῶν Ἑγκαίνιων πρὸς εὐλογία καὶ ἁγιασμό.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΒΑΘΥΡΡΥΑΚΟΣ

Τὴν 22αν καὶ 23ην Αὐγούστου 2015, ἐορτὴ τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προέστη

τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων σὴν πανηγυρίζουσα Γυναικεία Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 22ας Αὐγούστου, μετὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς θαυματουργῆς ἱερᾶς Θεομητορικῆς εἰκόνας ἀπὸ τὸν τόπο τῆς εὐρέσεώς της στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ μετ' ἄρτοκλασίας καὶ Θείου κηρύγματος, ἐνῶ τὸ πρωΐ τῆς 23ης Αὐγούστου ὁ Μητροπολίτης μας προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 23ης καὶ τὸ πρωΐ τῆς 24ης Αὐγούστου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέου, μετέσχε τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἑθνοϊερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ Κονίτσης.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΤΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης Αὐγούστου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν Θυρανοιξίων τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλίστης, μιᾶς ἐκ τῶν Τεσσαράκοντα Παρθενομαρτύρων Γυναικῶν, στὸ χωριὸ τῆς Νέας Καλλίστης. Κατὰ τὴν προσοχίαν του ἐπεσήμανε τὴν ἀξία τῆς προσφορᾶς ἐνὸς νέου Ναοῦ πρὸς δοξολο-

γίαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 28ης Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, προσκλήθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα γιὰ νὰ μετάσχει στὸν πανηγυρικὸ ἑσπερινὸ καὶ στὴν λιτάνευση τῆς ἱεῖς εἰκόνης τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πολιούχου τῆς πόλεως Ξάνθης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΤΗΝ ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς 29ης Αὐγούστου ἕως καὶ τὴν 2α Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως τῶν Ἱεραρχῶν στὸ Ἱερὸ τῆς Ὁρθοδοξίας Κέντρο ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐνῶ ὑπέγραψε τὸν κώδικα τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τέλεσε τὸ πρωῒ τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, τὴν ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ σὲ δύο Δημοτικὰ καὶ σὲ ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς,

ἐνῶ ἀπνύθυνε ἐγκάρδιο μήνυμα συμπαραστάσης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδίου προσωπικῶς στὸν ἀγῶνα, τὶς ἀγωνίες καὶ τὸν κόπο τῶν νέων γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς γνώσεως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΗΣ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 24 Σεπτεμβρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν Γραφείων τῆς Ἱεῖς Μητροπόλεως ὅπου λειτουργεῖ ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἀκολουθία ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε καταλλήλως καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἐθελοντές συνεργάτες τοῦ Σταθμοῦ, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν, ὥστε νὰ ἐκπέμπεται ἡ ἄλλη φωνή, ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας στὰ Ραδιοκύματα.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν Θυρανοιξίων τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Κασσιτερῶν. Στὴν προσλαλίᾳ του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸν Ἀρχιμανδρίτη π. Φιλάρετον καὶ τοὺς κατόικους τῆς περιοχῆς, μὲ τὴν μέριμνα τῶν ὁποίων ἐξωραϊσθῆκε τὸ Παρεκκλήσιο καὶ ἐπικαλέσθηκε πρὸς πάντας τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν συνέχιση ἀξιωματικῶν ἔργων πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

**ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΣΤΗΝ Ι.Μ.
ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ**

Τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς, ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐπισκέφθηκε κατ' ἰδίαν προαίρεσιν καὶ φιλοτιμίαν τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, 28 Σεπτεμβρίου 2015, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος ὁ Β΄.

Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν ἀφίξή του στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα. Ὁ Μακαριώτατος συνοδευόταν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον, καὶ πλαισιωνόταν ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Διδυμοτείου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνό, ὡς καὶ τῶν Πρωτοσυγκέλλων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἑρεῦνης καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλαντζῆ, τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τοῦ Περιφερειάρχου

Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχου Περιφερειακῆς Ἑνότητας Ροδόπης, τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητοῦ Φρουρᾶς Κομοτηνῆς, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ροδόπης, Περιφερειακῶν καὶ Δημοτικῶν Συμβούλων, ἐκπροσώπων Συλλόγων, Φορέων καὶ Σωματείων, μαθητῶν καὶ διδασκάλων, καθὼς καὶ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

Μετὰ τὴν δοξολογικὴ δέηση, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατο πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέφρασε τὴν χαρὰ τῆς τιμητικῆς ἐπισκέψεως, τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχόντων, καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ, σὲ ἓναν τόπο ἰδιαίτερως εὐλογημένο μὲ φυσικὸ κάλλος καὶ πνευματικότητα, ὅπου, ἐτόνισε, ὑπάρχει ἁρμονικὴ συμβίωση προσώπων, ποὺ ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μίμῃσιν καὶ στοὺς ὁποίους ἀππκοῦν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων δὲν παρέλειψε νὰ τονίσει τὴν ἀγαστὴ συνεργασία πάντων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς εὐαίσθητης αὐτῆς περιοχῆς, διερμήνευσε δὲ τὰ αἰσθήματα ὅλων καὶ παρεκάλεσε τὸν Μακαριώτατο νὰ ἐπευλογήσῃ τὴν Ἐπαρχίαν αὐτή. Τόνισε ἐπίσης ὅτι εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτος, ἀφοῦ στὸ πρόσωπό του ἐκφράζεται ἡ Ἐκκλησία συνοδικῶς, ὑπενθύμισε δὲ στὸν Μακαριώτατο ὅτι τὸν Θρόνο τῆς Μητροπόλεως ταύτης ἐκλείσαν σπουδαῖοι Ἱεράρχες, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ κατήγετο καὶ ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρῦσανθος.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὰ αἰσθήματα πάντων πρὸς τὸ πρόσωπό του, ἐπέσῃμανε ὅτι ἡ ἀνεπίσημη

αὐτὴ ἐπίσκεψή του ἀποτελεῖ μία ἐσωτερικὴ ἐπιθυμία νὰ βρεθεῖ στὴν ἀκρώρεια τῆς Πατρίδος καὶ νὰ διαπιστώσει ἰδίους ὄμμασι τὸ ἐγγνωσμένο ἐπιτελούμενο πολυποικίλο ἔργο τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος. Ὁ Μακαριώτατος δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθεῖ στὶς δυσκολίες τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ δώσει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες θὰ μπορέσουν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν κρίση, δανειζόμενος τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου περὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν πλησίον, ἐνῶ ἐκάλεσε πάντες τοὺς ἐν ὑπεροχῇ ὄντες νὰ ἐργάζονται τὸ ἀγαθόν, καὶ κατακλείνοντας ἐπεδαψίλευσε τὴν ὁλόθυμην εὐλογίαν του πρὸς ὅλους.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Μὲ τὴν ἑναρξὴ τῶν μαθημάτων τοῦ Κοινωνικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τέλεσε τὸ ἀπόγευμα τῆς 28ης Σεπτεμβρίου στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ. Τὸ Κοινωνικὸ Φροντιστήριον ἀποτελεῖ προέκταση τοῦ ἐπιτελούμενου κοινωνικοῦ ἔργου καὶ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ὁλόθυμην θυσιαστικὴ προσφορὰ Καθηγητῶν τῆς πόλεώς μας, λειτουργεῖ δὲ ὡς ἐνισχυτικὴ διδασκαλία γιὰ τὴν ἐπιπλέον ὑποβοήθησιν τῶν νέων τῆς Ἱεραρχίας μας μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιτυχία τους.

Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τὰ παιδιὰ καὶ τὰ προέτρεψε νὰ μὴν ἀποσποῦν τὴν προσοχή τους ἀπὸ τὴν προσφερόμενη σὲ αὐτὰ γνώση, ἀλλὰ μὲ πίστη στὸν Θεὸ, βοήθεια ἀπὸ τοὺς Καθηγητὲς καὶ καθοδήγησιν ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, νὰ γίνουν πρωτίστως χρήσιμοι ἄνθρωποι στὴν κοινωνία καὶ ἔπειτα καλοὶ

ἐπιστήμονες. Ἐπιπλέον, εὐχαρίστησε τοὺς ἐθελοντικὰ συμμετέχοντες Καθηγητὲς, οἱ ὁποῖοι ἀξιοποιοῦν τὸν ἐλεύθερον χρόνον τους θυσιαστικὰ καὶ ἐπ' ὠφελεία τῶν νέων. Στὸ τέλος, διένειμε ὡς εὐλογία τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, διάφορα εἶδη γραφικῆς ὕλης καὶ εὐχήθηκε καταλλήλως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Μὲ τὴν ἑναρξὴ τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 28 Σεπτεμβρίου τέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκμάθησιν τῆς πατρῶας μουσικῆς, ἐξῆρσε τὴν διακονία τοῦ ἱεροῦ ἀναλογίου καὶ ἐνθάρρυνε τοὺς νέους νὰ μαθητεύσουν στὴ Σχολή καὶ νὰ πλαισιώσουν ἀναλόγια, κυρίως τῆς ὑπαίθρου. Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ εὐχαριστήσῃ γιὰ τὴ διακονία τοὺς ὅλους τοὺς ἱεροψάλτες καὶ ἐξαιρέτως ὅσους διδάσκουν στὴ Σχολή καὶ ἐπικαλέσθηκε πλούσιο τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους.

Συναξ.
Οιμουρην.
(29/8-2015)

Το Κωνσταντινούπολη

Ἱεραρχίας
μου Θρόνου
19.2.2015, ΚΤΟ/15)

Ἱεραρχίας

ΠΑΡΦΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
PORT DAVE
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Αρ. 10.
ΕΛΛΑΣ-HELLAS

ΒΕΛΤΑ
Hellenic Post